
UDK 821.163.41/.42(497.6)-84ANDR=112.2=161.1

811.163.4'255'48=112.2=161.1

Izvorni znanstveni članak

Primljen 27. II. 2012.

STOJAN VRLJIĆ¹

Filozofski fakultet Sveučilišta u Splitu

stojanvr@gmail.com

LOKALNO I UNIVERZALNO ANDRIĆEVIH POSLOVICA U IZVORNIKU TE U RUSKIM I NJEMAČKIM PRIJEVODIMA

Sažetak

Izražajna nadahnutost Ive Andrića uvijek je na vrelu pučkoga izraza. To se posebno odnosi na poslovice koje potječu od tipa sažetosti folklorne, pučke štokavštine. Poslovice su duboko utkane u Andrićovo djelo pokazujući pritom visoku sažetost, značenjsku zgusnutost i nijansiranu posebnost izraza. Veličinu našega nobelovca prepoznajemo i po tome koliko je u svome djelu uspio lokalno dignuti na razinu univerzalnoga. Najveći broj Andrićevih poslovica preveden je na ruski i njemački jezik na razini riječi, nešto manje poslovica prevedeno je na razini sintagme ili skupine riječi, a najmanji broj poslovica preveden je na višim razinama. Prijevodni ekvivalent Andrićevih poslovica u ruskom i njemačkom jeziku još jednom je potvrdio njihovu opću vrijednost. Međutim potvrdio je i to da hrvatski, ruski i njemački jezik pripadaju istomu civilizacijskom krugu.

Ključne riječi: poslovice, prijevod, ruski, njemački, lokalno, univerzalno

¹ Prof. dr. sc. Stojan Vrljić u međuvremenu je preminuo (13. travnja 2012.).

Uvod

Poslovice možemo naći u staroegipatskome zborniku *Pjesme s rijeke* (XV. do XIV. stoljeće prije Krista). U sumeransko-babilonsko-asirskome *Epu o Gilgamešu* pa preko staroindijsko-sanskrtske svete knjige *Veda* do *Biblije* poslovice su uvijek igrale važnu ulogu. To je nastavljeno i kasnije u židovskome tumačenju Staroga zavjeta, zatim u Kur'anu. U antičkoj grčkoj civilizaciji poslovice su skupljane u zbornike gnomologije. Tu su sakupljačku djelatnost nastavili i stari Rimljani. Poznati su i srednjovjekovni zbornici poslovica.

Od XV. stoljeća razvija se paremiologija koja se bavi izučavanjem poslovica na temelju brojnih paremiografija. U XVIII. stoljeću poslovice su tiskane u brojnim knjigama. Poslovicama su posebnu pozornost pridavali hrvatski latinisti. Iako je zapisivanja i sakupljanja poslovica bilo i ranije, Juraj Šižgorić je 1487. godine objavio prvu cjelevitu zbirku poslovica – dva desetljeća prije najpoznatije europske zbirke Erazma Rotterdamskoga *Adagia* 1508. godine. Sakupljanjem i objavljinjem hrvatskih poslovica bavili su se i mnogi drugi.

Poslovice nalazimo i u rukopisu *Proričja slovinska* (1697.) Ivana Marije Matijaševića. Ivan Aletin ostavio je u rukopisu poslovice dubrovačkoga kraja. *Gazophylacium* (1740.) Ivana Belostenca čuva sakupljene poslovice sjeverne Hrvatske. Kajkavske poslovice nalaze se i u radu Tomića Mikloušića *Prikečja horvatska*. Franjo Maria Apendini objavio je *Gramatiku ilirskog jezika* (1808.) koja također donosi poslovice. U radu *Fabulae ab illirici adagis desumptae* (1794.) Đuro Ferić prikazao je poslovice u basnama i pjesmama. Valja napomenuti da su to bile prve tiskane zbirke u Južnih Slavena.

Hrvatske poslovice nalazimo u djelima najpoznatijih hrvatskih pisaca kao što su: J. Šižgorić, M. Držić, Š. Menčetić, M. Vetranović, D. Ranjina, D. Zlatarić, P. Zoranić, I. Gundulić, F. Grabovac, A. Kačić Miošić, P. Zoranić, I. Gundulić, N. Lašvanin, F. Lastrić, A. Šenoa, K. Š. Đalski, I. Andrić, M. Krleža, N. Simić, M. Božić, I. Aralica. Stari su hrvatski nazivi za poslovice: *proričja, priričja, pririč, priričca, mudroslovice, izreke, gnomi, sentence, sentencije*. Poslovice se najčešće klasificiraju po značenju

ili po vremenu nastajanja. Josip Kekez ih razvrstava na *izreke, dijaloške poslovice ili poslovice-pitalice, poslovice-anegdote ili poslovice-pričice i pareologizme (frazeme, poredbe, metafore)*.

1. Jezične značajke poslovica

Riječ poslovica u hrvatski je jezik došla iz ruskoga.² U hrvatskome jeziku nalazimo i latinski naziv *proverbium*; starohrvatsko *priričje* zapravo je prijevod latinskog *proverbium* (taj termin rabili su P. R. Vitezović, I. M. Matijašević, T. Mikloušić). Istom u XIX. stoljeću ustaljuje se termin *poslovice*. Ne postoji ni jedan važniji detalj ljudskoga života o kojem poslovica nije izrekla svoj sud. Današnja njemačka riječ *Sprichwort* podrazumijeva često izgovorenu riječ. Engleski naziv za poslovice *proverb* također je latinskoga podrijetla.

Kontekst, odnosno situacija u kojoj je izgovorena poslovica umnogome određuje njezino značenje. Poslovice prepoznajemo po sažetosti izraza koji se ponekad doimljaju kao formula. Čestotno su visoke, imaju specifičan izbor riječi, metaforičnost. Njihova sintaktička struktura relativno je stabilna i prenosiva. Poslovice prepoznajemo i po ekonomičnosti jezika. Ahistorične su i ageografične. One su svedremenske. Zbog svega toga lako se pamte i prenose s pokoljenja na pokoljenje. Poslovice su često sintaktički cjelovite rečenice. Primjerice: *Vuk dlaku mijenja, ali čud nikada*.

Poslovice mogu imati oblik nepotpune rečenice: *Mladost, ludost*. Pa ipak, najčešće se javljaju u obliku jednostavne rečenice: *San je varalica*. Složene su rečenice nešto rijedje: *San je laža, a Bog je istina*. U poslovicama prevladava gnomski ili poslovični prezent kojim se izražava relativna sadašnjost. U poslovicama se prenose iskustva potaknuta prošlim događajima pa se i stoga najviše rabi sadašnje i prošlo vrijeme. U poslovicama se futurom I. izriče svedremenska relativna budućnost pa se takav futur zove svedremenski ili gnomski. U poslovicama se najčešće pojavljuju imenice, zamjenice i pridjevi. Pojmovi su često apstraktni jer

² Usp. JOSIP KEKEZ, *Poslovice i njima srodni oblici*, Zavod za znanost o književnosti Filozofskog fakulteta Sveučilišta, Zagreb, 1984., str. 10.

se rabe za izražavanje općeprihvatljivih misli. U poslovicama nalazimo, kao znakove prošlih vremena i jezičnih dodira, brojne turcizme, germanizme i talijanizme. Također nerijetko nalazimo i arhaizme. U poslovicama lako primjećujemo obilježja mjesnoga govora u izboru leksičkih varijanata.

Analiza leksičkoga izbora pokazat će da se u poslovicama vrlo rijetko rabe kratice jer zbog svoje nejasnoće ne pripadaju poslovičnomu načinu izražavanja.

2. Kontrastiranje poslovica

Kontrastiranjem poslovica različitih jezika uočavaju se njihove sličnosti i razlike. Sličnosti dolaze od istoga ili sličnoga svjetonazora, a razlike dolaze od posebnosti kulture kojoj jezik pripada. Naime jezična je različitost manji problem za prevoditelja – veći problem dolazi od različitih slika stvarnosti što nam ju jezici donose. Povijesne, jezikoslovne, kulturne i druge razlike poslovica govore o njihovu različitom podrijetlu. Velika skupina poslovica zajednička je svojina mnogih jezika i potječe od istoga izvora. Tako se mnoge poslovice nalaze u uporabi u jednome jeziku, a sam njihov naziv po jeziku u kojem se javljaju ne uključuje nužno i njihovo podrijetlo; velik broj poslovica koje su u uporabi pripadaju internacionalizmima.

U uporabi su u određenome jeziku jer su duhovna potreba toga naroda. Veći ili manji stupanj leksičko-semantičke ekvivalencije u različitim jezicima imaju poslovice koje potječu iz antičkoga doba i srednjega vijeka. Pa ipak, najbrojnije su biblijskoga podrijetla, a toliko su se prilagodile u jeziku primatelja da se više ne osjećaju kao strane. U Andrićevim tekstovima nalazimo poslovice u uporabi na latinskome i usporedo na hrvatskome jeziku. Osim poslovica-internacionalizama u Andrića nalazimo i one koje su vezane za događaje i prilike kraja i naroda koje autor opisuje. Primjerice: *Ni u Turčinu vjere, ni u moru mjere*. Međutim, iako takve, lokalno obojene poslovice mogu imati prijevodni ekvivalent (uz potpuno drugačiji leksik) u drugoj kulturi, odnosno drugome jeziku. Prevladava mišljenje kako su poslovice nastale tako što su ih stvarali

nadareni govornici, a onda su postajale općeprihvaćene i tako postala jezično bogatstvo svih.

Povijest poslovica pokazuje da je postojalo veliko zanimanje za njihovo očuvanje. I u svetim indijskim knjigama zauzimale su posebno mjesto, a cijeli Istok, navlastito Kina, pokazivao je veliko zanimanje za poslovice. Bolju predodžbu sintaktičkih, leksičkih i drugih mogućnosti hrvatskih poslovica možemo imati nakon pomnijega pristupa jednomu određenom korpusu. Takav jedan korpus čini književno djelo Ive Andrića.

Prihvatajući mišljenje da je „lijepa miso bolje skrita no zelen dragulj“³, nakana je ovoga rada predočiti poslovice kao jezično bogatstvo hrvatskoga naroda onih područja koje Andrić opisuje. U središtu je zanimanja prijevodni ekvivalent Andrićevih poslovica u ruskome i njemačkom jeziku. Primjećeno je da poslovice koje pripadaju različitim jezicima (u našem slučaju hrvatskomu, ruskomu i njemačkomu) mogu imati više tipova prijevodne ekvivalencije.

2.1. Prva skupina

U prvoj skupini nalazimo poslovice koje se u hrvatskome, ruskome i njemačkome podudaraju u izrazu, sadržaju i slikovitosti. Njihov je prijevod na razini riječi: *Što više zakona, to manje pravde – Je mehr Gesetze, je weniger Recht*. Takav prijevod na razini riječi često može imati i denotativno i konotativno značenje. Primjerice:

I kao često u životu, i u ovom slučaju je uspeh bio ono što čoveku vrat lomi.

(TH, 121)

Wie oft im Leben wurde auch ihm der Erfolg zu jenem Verhängnis, das einem so leicht das Genick bricht.

(WUK, 91)

И как часто случается в жизни, из-за этого успеха он сломал себе шею.

(TX, 97)

³ NEVENKA KOŠUTIĆ-BROZOVIĆ, *Čitanka iz stranih književnosti*, Školska knjiga, Zagreb, 1966., str. 3.

I blato i pensinluk je božje davanje.

(TH, 128)

Auch der Scmutz sei schlieslich eine Gabe Gotes. (WUK, 96)

И грязь и пил тоже божий дар.

(TX, 102)

Castis omnia casta. Ko je čista srca njemu je sve čisto. (TH, 128)

Castis omnia casta. Для чистых сердцем все чисто. (TX, 102)

Castis omnia casta. Reinen ist alles rein. (WUK, 96)

Ne valja kad zima nije zimom. (TH, 144)

Не годится, когда зима, не зима.

(TX, 113)

Es ist nicht gut, wenn Winter nicht richtiger Winter ist. (WUK, 109)

Groblja su dokaz života, a ne pustoši. (TH, 147)

Gräber aber sind ein Beweis des Lebens, keineswegs der Verwüstung. (WUK, 111)

А кладбища-доказательство жизни, а не пустини. (TX, 115)

Nesporazumi su prirodni, a neuspesi neminovni. (TH, 181)

Недоразумения-естественными, поражения-неминуемыми. (TX, 138)

Missverständnisse waren eben natürliche, und Misserfolge blieben unvermeidlich. (WUK, 137)

Jer i ovde, kao i kod svih pokreta i prevrata na svetu, jedni su koji stvar kreću i vode, a drugi koji je ostvaruju i izvode. (TH, 183)

Ибо и здесь, как и при всех восстаниях и переворотах в мире, одни дают толчок и руководят, а другие их осуществляют и проводят. (TX, 139)

Denn auch hier, wie bei allen Bewegungen und Umwälzungen auf dieser Erde, gibt es eine Gruppe, die eine Sache auslöst und vorantreibt, und eine zweite, die das Prinzip verwirklicht und ausführt. (WUK, 138)

Bolest je i ovde sirotinjska sudbina, ali i bogataška kazna. (TH, 263)

Die Krankheit ist für die Armen Schicksal und für die Reichen Strafe. (WUK, 200)

Для бедных-это судьба, для богатых-наказание. (TX, 194)

O ženama se ne govori.

(TH, 276)

Man spricht nicht über Frauen. (WUK, 211)

О женщинах не принято говорить.

(TX, 204)

*Nema stvorenja koje je tako žalosno i
zbunjeno kao seljak koji boluje.*
(TH, 268)

*Нет на свете более печального и
растерянного существа, чем больной
крестьянин.* (TX, 198)

Es gibt kein Geschöpf, das so traurig und verwirkt ist wie ein kranker Bauer.
(WUK, 205)

Pri rastancima se ljubavnici najlakše odaju. (TH, 304) *При расставании влюбленные легче всего
выдают себя.* (TX, 222)

Beim Abschied verraten sich Liebespaare am leichtesten. (WUK, 232)

I mišja rupa vredi hiljadu dukata.
(TH, 475)
Auch *ein Mauseloch tausend Dukaten wert ist.* (WUK, 360)

*Теперь и мышиная норка стоит тысячу
дукатов.* (TX, 340)
Смерть-самый тяжкий удел.
(МНД, 60)

Smrt je najteži zalog.
(NDĆ, 59)
Der Tot war das schwerste Pfand. (DBÜDD, 47)

...da se carskoj ruci nije ništa otelo. (NDĆ, 73) ...для великого визиря нет ничего
невозможного. (МНД, 71)
...dass der Hand der Sultans nichts entgleitet. (DBÜDD, 58)

Turci ne diraju budale. (TH, 87)
Da die Türken keinem Narren etwas antun. (WUK, 65)

Турки дураков не трогают. (TX, 73)
Смерть-самый тяжкий удел.
(МНД, 60)

...znajući „da je voda dušmanin“.
(NDĆ, 87)
„...dass das wasser ein tückischer Feind ist“.
(DBÜDD, 70)

... зная что вода-враг.
(МНД, 84)

*Zaborav sve leči, a pesma je najbolji način
zaborava, jer u pesmi se čovek seća samo
onoga što voli.*
(NDĆ, 94)

*Забвение все исцеляет, а песня-самое
лучшее средство забыться, ибо занятый
ею человек помнит только о том что
любить.* (МНД, 90)

*Das Vergessen heilt alles, und das Lied ist die schönste Form des Vergessens, den im Liede
erinnert sich der Mensch nur dessen, wass er liebt.* (DBÜDD, 76)

Čovek često misli da čuje ono čega se boji ili
čemu se nada.
(NDĆ, 96)

Человеку часто слышится то, чего он
боится или за что надеется.
(МНД, 92)

Der Mensch glaubt oft das zu hören, wofor er sich fürchtet oder worauf er hofft. (DBÜDD, 77)

Nema vlasti bez bune i zavere, kao što nema
imanja bez brige i štete.
(NDĆ, 95)

Нет власти без восстаний и заговоров,
как не бывает имения без хлопот и
убытков. (МНД, 91)

Es gibt keine Macht ohne Aufstand und Verschwörung, so, wie es keinen Besitz
ohne Sorge und Verlust gibt. (DBÜDD, 77)

Srasla s njom „kao nokat i meso“
(NDĆ, 95)

Он сросся с нею как ноготь с пальцем.
(МНД, 91)

Sie war mit ihm wie der „Nagel mit dem Finger“. (DBÜDD, 77)

Pripadao je svima i nije bio ničiji.
(NDĆ, 114)

Мальчик принадлежал всем и никому.
(МНД, 107)

Er gehörte allen und gehörte doch zu niemandem. (DBÜDD, 92)

Svaka svetlost brzo dogori i svaka svečanost
prođe. (NDĆ, 170)

Всякий огонь догорает, и любое
торжество кончается. (МНД, 155)

Jedes Licht verbrennt schnell, und jedes Fest geht vorüber. (DBÜDD, 138)

Paze se ko pop i hodža.
(NDĆ, 155)

Любят один другого, как поп ходжу.
(МНД, 142)

Sie stehen zueinander wie Pope und Hodscha. (DBÜDD, 126)

Švapski su lagumi na dugu fitilju!
(NDĆ, 188)

У швабских мин длинный фитиль! (МНД,
169)

Die schwäbischen Minen haben eine lange Zündschnur! (DBÜDD, 152)

Ljudi krute pameti i tvrda srca sporo stare.
(NDĆ, 247)

Люди крепкого ума и твердого сердца
старятся медленно. (МНД, 221)

Menschen mit steifem Geist und hartem Herzen altern langsam. (DBÜDD, 202)

Ima tri stvari koje se ne daju sakriti: ljubav, kašalj i siromaštvo.
(NDĆ, 306)

Существует три вещи, которые нельзя скрыть: любовь, кашель и бедность. (МНД, 272)

Drei Dinge lassen sich nicht verbergen: Lieben, Husten und Armut. (DBÜDD, 151)

Ljubavnica je vreme uvek kratko i nijedna staza im nije dovoljno dugačka. (NDĆ, 307)

Для любовников время всегда летит быстро, и ни одна дорога не кажется слишком длинной. (МНД, 272)

Denn Liebesparen ist die Zeit immer kurz, und kein Pfad ist ihnen lang genug. (DBÜDD, 251)

To su stvari koje se ne kazuju, nego zaboravljuju. (NDĆ, 328)
Das sind Dinge, die man nicht ausspricht, sondern vergisst. (DBÜDD, 269)

Факты, о которых не рассказывают, забываются. (МНД, 290)

Znaš što se kaže: cijena je u sahibijinoj ruci.
(NDĆ, 334)

Помнишь поговорку: цена в руке хозяина.
(МНД, 295)

Der Preis liegt in der Hand des Besitzers. (DBÜDD, 274)

To su one orijentalne laži, za koje turska poslovica veli da su „istinitije od svake istine“.
(POVS, 43)

Это та восточная ложь, о которой турецкая пословица говорит, что она „правдивее всякой истины“.
(ПОСВ, 62)

Es sind jene orientalischen Unwarheiten, von denen ein türkische Sprichwort sagt, sie seien „warhaftiger als alle Wahrheit“. (DEDW, 277)

Podsmevači su uopšte retko u pravu.
(POVS, 44)

Насмешники вообще редко бывают правы.
(ПОСВ, 63)

Spötter sind überhaupt selten im Recht. (DEDW, 278)

I ono što se za nekog čoveka može slagati, i to ponekad dosta kazuje o njemu. (POVS, 45)

То, что можно солгать о каком-нибудь человеке, иной раз немало о нем говорит.
(ПОСВ, 63)

Denn auch das, was über einen Menschen zusammengelogen werden kann, sagt zuweilen genug über ihn. (DEDW, 279)

„Zvijere nabavilo zvijere.“ (POVS, 55)
„Das Tier sich ein Tier eingeschafft hat.“ (DEDW, 289)

„Зверь завел себе зверя.“ (ПОСВ, 72)

Rakijski dah traži jake reči.

(POVS, 71)

Der Geist des Branntweins sucht starke Worte. (DEDW, 305)

Запах водки рождает страсть к громким

словам. (ПОСВ, 86)

Sulude se glave dobro drže na ramenu.

(POVS, 77)

Verrückte Köpfe hielten sich, so meinten sie, gut auf den Schultern. (DEDW, 311)

Дурные головы крепко держатся на

плечах. (ПОСВ, 91)

Lukavstvo ide uz bogatstvo.

(POVS, 81)

List geht mit Reichtum. (DEDW, 315)

Хитрость идет рядом с богатством.

(ПОСВ, 94)

Nigde kletve i žalbe, sašaptavanja i planovi ne ostaju na samim rečima, a ponajmanje u Bosni.

(POVS, 81)

Nirgends, wo verwünscht und geklagt wird, wo man flüstert und Pläne schmiedet, bleibtes lange bei blossen Worten, am wenigsten in Bosnien. (DEDW, 315)

Проклятия и жалобы, тайные совещанья и планы вообще редко ограничиваются только словами, а меньше всего в Боснии.

(ПОСВ, 94)

Istina je jevtinija od laži.

(POVS, 85)

Warheit billiger war als alle Lüge. (DEDW, 319)

Правда была дешевле чем ложь. (ПОСВ,

97)

Pod zemljom (ovde) za svakog ima mesta.

(POVS, 90)

Unter der Erde ist für jeden Platz. (DEDW, 324)

В земле для всякого есть место.

(ПОСВ, 101)

Šta ti vredi da imaš imanje i silu kad je nemaš kome pokazati. (POKS, 133)

Denn wozu Besitz und Macht, wenn man sie niemandem zeigen kann. (DGVZS, 86)

Что значат богатство и сила, если некому их показать. (РОКС, 167)

Razgovora i saveta ime uvek, osim onda kada nam je to najpotrebniye.

(TH, 411)

Люди охотно с нами разговаривают и дают советы всегда, кроме тех случаев, когда они нам действитель но нужны.

(TX, 294)

...dass es uns niemals an Gesprächen und Ratschlägen mangelt, ausser dann, wenn wir am meisten auf sie angewiesen sind. (WUK, 310)

Ko prije jabuci, onoga je djevojka.

(PAĐ, 12)

Wer zuerst den Apfel erreicht, dem gehört das Mädchen. (DWDADJ, 19)

A opet, naš čovek je takav da bolje ne guje
i više voli svoju priču o stvarnosti nego
stvarnost o kojoj priča.
(POVS, 55)

Unsere Menschen zumal haben die Eigenart, ihre Geschichten von der Wirklichkeit besser zu pflegen und mehr zu lieben als die Wirklichkeit, von der sie handeln. (DEDW, 288)

To je nevestinsko: *da otplače ona*
dok ne proplače dete.
(O, 221)

Dies das Schicksal aller jungen Frauen sei: *zu weinen bis das erste Kind aufweine.* (O, 76)

Vidi samo da su jedni žandarmi a drugi
hajduci (dva lica jedne iste nesreće).
(Ž, 187)

Sie sieht nur, dass die einem Gendarmen und die anderen Heiducken sind
(zwei sheinugsformen des gleichen Unglücks). (D, 132)

Od tuđe nesreće niko sreće vidio nije.
(Ć, 151)

Mit fremdem Ungluck hat noch niemand sein Glück gemacht. (DT, 118)

Naše budale misle da tuđe zlo mora svakako
biti njihovo dobro.
(POVS, 55)

Unsere Narren denken, dass fremdes Leid gewiss zu ihrem Wohle gereichen müsse.
(DEDW, 289)

Ovde, kao i svuda na svetu oči lako vide ono
čega je duša prepuna. (POVS, 54)

Hier, wie überall auf der Welt sehen die Auge nur das - was das Herz beschäftigt.
(DEDW, 288)

Кто раньше добежит тому и девушка

достанется. (ПАДЖ, 10)

И кроме того, человек так устроен,
что он больше любят свои рассказы
о жизни, чем самую жизнь, о которой
рассказывает. (ПОСВ, 72)

Так уж подобает молодухе; пусть она
выплачется, пока не заплакал ребенок.
(O, 107)

Чувствует только: одни-жандармы, другие
гайдуки, одни немилосердно проследуют
других. (Ж, 205)

Еще никто на чужой беде счастья себе не
построил. (К, 193)

Здесь, как и везде, глаз легко находит то,
что ищет душа. (ПОСВ, 71)

*Neumoljiva, nepodmitljiva,
neustrašljiva i svevideća deca.*
(POVS, 53)

Die unnerbittlichen, unberstechlichen, unerschrockenen und alles sehenden Kinder!
(DEDW, 286)

*U svakom minutu u životu čovjeka postoji
mogućnost da čovjek pogriješi.*
(T, 114)

In jeder Minute des Lebens besteht die Möglichkeit, dass der Mensch einen Fehler begeht.
(DR, 136)

U Siriji ima poslovica, zna je svako dijete, koja kaže za kućne ključeve: *ako hoćeš da si bez brige, ti ih čuvaj za pojasom; ako hoćeš da imaš štete, daj ih najvjernijem sluzi; a ako hoćeš svoju propast, podaj ih ženi.*
(T, 116)

*Неумолимые, неподкупные, неустранимые
и и всевидящие дети.*
(ПОСВ, 70)

Каждый миг человек может ошибиться.
(T, 48)

Он не знал или забыл сирийскую пословицу о ключах, которую знает каждый ребенок: *если хочешь жить без забот-храни ключи за поясом, если хочешь терпеть убытки – дай их самому верному своему слуге, если желаешь своей гибели – дай их жене.* (T, 49)

... dass es in Syrien eine Sprichwort gab; jedes Kind kannte es, und es besagte von den Hausschlüsseln: *Wenn du ohne Sorge sein willst, beavahre sie hinten deinem Gürtel; wenn du Schaden erleiden willst, gib sie dem treuesten Diener; willst du aber dein Verderben, gib sie einer Frau.* (DR, 137)

U Aziji [...] gdje se pitanja ne rješavaju nego zaboravljuju. (T, 118)

In Asien [...] wo die Fragen nicht gelöst, sondern vergessen werden. (DR, 139)

В Азии [...] где вопросы не получают ответов, а забываются. (T, 51)

... konzul velikog francuskog cara Napoleona, „koji je za Jevreje *dobar kao dobar otac*“. (TH,22)

...консул великого французского императора Наполеона, „который для евреев что отец родной“. (TX, 28)

...Konsul der grossen französischen Kaisers Napoleon, von dem es hiess, er sei „zu den Juden gütig wie ein guter Vater“. (WUK, 14)

Nesreća nesrećnih ljudi i jeste u tome što za njih stvari koje su inače nemoguće i zabranjene postanu, za trenutak, dostizne i lake.

(NDĆ, 194)

Das Unglück der Unglücklichen liegt eben darin, dass ihnen Dinge, die sonst unmöglich und verboten sind, für einen Augenblick zugänglich und leicht werden. (DBÜDD, 158)

U mojoj ruci lijek, a u božjoj zdravlje. (TH, 266)

In meiner Hand die Arznei, in Gottes Hand die Gesundheit. (WUK, 203)

...jer je većini život uvek važniji od oblika u kom se živi.

(NDĆ, 164)

... denn dem meisten war das Leben wichtiger und teurer als die Form, in der sie leben. (DBÜDD, 133)

Jer, zaljubljena žena, i kad je potpuno razočarana, voli svoju ljubav kao nesuđeno dete.

(NDĆ, 339)

Denn, eine liebende Frau liebt, auch wenn sie völlig enttäuscht wurde, ihre Liebe, als sei sie ein Kind. (DBÜDD, 278)

Još ni to nije naučio u životu da su razgovori razgovori, a da su poslovi poslovi.

(TH, 242)

Der in seinem Leben einscheinend noch nicht erfasst hatte, dass Unterhaltungen Unterhaltungen und Geschöpfe eben Geschöpfe. (WUK, 184)

Ko hoće da ostane živ mora da se pravi mrtav; pa ni to uvijek ne pomaže.

(NDĆ, 360)

Denn wer am Leben bleiben wollte, der musste sich tot stellen, aber nicht einmal das half immer. (DBÜDD, 296)

Вся беда несчастных людей в том и состоит, что невозможное и запрещенное становится для них на мгновенные достижимым и дозволенным. (МНД, 175)

В моей руке лекарство, а в божьей здоровье. (TX, 197)

Для большинства сама жизнь всегда оказывается важнее, чем форма, в которую она облекается. (МНД, 150)

Ведь, влюбленная женщина, даже потеряв всякую надежду, любит свою любовь, как нерожденного ребенка. (МНД, 299)

Не усвоил в жизни даже того, что разговоры разговорами, а дела делами.

(TX, 180)

Кто хотел остаться в живых, должен был притворяться мертвым, но и это не всегда не помогало. (МНД, 318)

Turci se boje samo onoga ko se ne boji.
(TH, 194)

Die Türken fürchteten nur den, der selbst keine Angst hätte. (WUK, 147)

Турки боятся только того, кто сам не боится. (TX, 147)

2.2. Druga skupina

U drugoj skupini nalaze se poslovice koje imaju podudarnost sadržaja u izvorniku i prijevodu, ali je svaki jezik sačuvao posebnost izraza. Prevode se na razini sintagme ili skupine riječi:

*Ama bez božjeg emera, bezbeli, nit se bere nit
se ženje.* (NDĆ, 334)
Ja, ohne Gottes Willen erntet man natürlich nicht. (DBÜDD, 274)

*Да, без божьей воли действительно,
ничего не собрать.* (МНД, 295)

Za svakog zemlja lijek krije.
(TH, 280)
Für jeden hat die Erde eine Arznei bereit. (WUK, 214)

Каждому земля припасла лекарство.
(TX, 207)

*Nevolje ne traju večno (i to im je zajedničko s
radostima)...*
(NDĆ, 119)

Aber die Nöte dauern nicht ewig – und dies sie haben sie mit den Freuden gemein – ...
(DBÜDD, 96)

*Но тяжелые времена не делятся вечно
(что роднит их их с радостями)...*
(МНД, 111)

*Tada se osladio onaj koji
ni na Bajram nije.*
(NDĆ, 74)

Da ass sich auch der an Siissigkeiten satt, der es zu Bairam nicht getan hatte. (DBÜDD, 60)

*Досуга наелись сладкого даже те, кто во
дни байрама не видел.*
(МНД, 73)

*Teška vremena ne mogu proći
bez nečije nesreće.*
(NDĆ, 190)

Schwer Zeiten können nicht ohne irgend jemandes Unglück abgehen. (DBÜDD, 154)

*Ибо тяжелые времена не проходят без
того, чтобы не принести кому-либо
несчастье.* (МНД, 171)

Svima težak a sebi najteži.

(NDĆ, 166)

Allen zur Last, am meisten aber sich selbst. (DBÜDD, 135)

*Он был бременем для всех, а в особенности
для себя самогою*
(МНД, 150)

Najslade se plače povodom tude žalosti.

(NDĆ, 208)

Am süssesten weint es sich um fremden Kummer. (DBÜDD, 170)

Слаже всего плачется над чужим горем.

(МНД, 186)

*Tišina je za molitvu;
i sama kao molitva.*

(NDĆ, 383)

Die Stille ist zum Gebet bestimmt, sie ist selbst wie ein Gebet. (DBÜDD, 316)

*Тишина необходима для молитвы, боле
того, это сама молитва.*

(МНД, 337)

*Bogati ljudi najteže daju paru.
(POVS, 44)*

Reiche Leute am schwersten eine Münze aus der Hand geben. (DEDW, 277)

*Богачи труднее всего расстаются с
деньгами.* (ПОСВ, 62)

*Teški su zli gospodari ali su još teže njihove
nasilne sluge i čankolizi.*
(POVS, 62)

*Schwer zu ertragen sind böse Herrscher, noch schwerer aber ihre gewalttätigen und
anmassenden Diener und Tellerlecker.* (DEDW, 296)

*Горе нам от злих господ, но еще горше
от нахальных насильников. их слуг и
прихлебателей.* (ПОСВ, 78)

*Usta ima jezik nema.
(POKS, 139)*

Einen Mund hat sie, eine Zunge nicht. (DGVZS, 92)

*Язык у таких, как говорят, ниткой
перевязан.* (ПОКС, 172)

*A ko rakijom tugu lijeći, taj ne ozdravlja od
tuge, nego umire od rakije.*
(POKS, 136)

*Wer jedoch seinen Kummer mit Schnaps zu heilen sucht, wird nicht gesund,
sondern stirbt am Schnaps.* (DGVZS, 89)

*Но никто еще от грусти ракией
не излечивался, а только смерти
прибежался!* (ПОКС, 170)

*... sa zlatnim praškom po krupnim rečima od
kojih „svaka bije kao maljem“.*
(POKS, 143)

*...mit Goldstaub auf den grossgeschriebenen Worten, von denen
„jedes wie ein Dreschflegel dreinschlug“.* (DGVZS, 96)

*...со золотым порошком на
жирновыведенных словах, каждое из
которых „словно стреляет“.*
(ПОКС, 175)

Puno obećavaju dani i ljudi.

(ПАД, 25)

Vieles versprechen Tage und Menschen. (DWDADJ, 32)

Все его здесь радовало и вселяло в душу

надежду. (ПАДЖ, 21)

Razgovor posla ne svida. (POVS, 68)

Разговор дела не делает. (ПОСВ, 83)

Aus Worten allein entsteht nichts. (DEDW, 302)

Time se prekida svaki daljnji razgovor i stavlja
do znanja mušteriji da *stvar treba uzeti i*
platiti ili poljubiti i ostaviti.
(TH, 266)

На этом он прекращал всякий дальнейший
разговор и объявлял, что клиент либо
должен взять товар и заплатит, либо
положит на место – „полюбовался и
хватит“. (TX, 197)

Damit brach er jedes weitere Gespräch ab und liess die Kundschaft wissen, das sie
die Arznei nehmen und bezahlen oder sie liegelassen sollte. (WUK, 203)

Teror kao sredstvo vladanja brzo otipi.
(TH, 505)

Terror als Mittel der Herrschaft stumft schnell ab. (WUK, 383)

Нельзя постоянно управлять с помощью
этого метода (насилия). (TX, 505)

2.3. Treća skupina

U ovoj skupini nalaze se poslovice koje imaju isti značenjski sadržaj, ali u drugome jeziku imamo posve različit leksički izraz. Primjerice: *Magarcu je more do koljena* (Č, 152), u njemačkome prijevodu glasi: *Wenn dem Esel zu wohl ist, geht er aufs Eis tanzen* (DG, 171). Ovakve poslovice ne mogu se prevoditi doslovno. Njihov prijevod zahtijeva veću jezičnu kompetenciju prevoditelja. To su poslovice koje se prevode na višim razinama:

Nikad se ne zna šta ko nosi i ko je čiji kalauz.
(TH, 18)

Никогда не знаешь, с чем человек
приходит и кому он служит. (TX, 25)

Schliesslich weiss man nie, wer was im Schilde führt und wer in wessen Hand Werkzeug und Dietrich ist. (WUK, 11)

*„Vi mećete kola pred rudu“, vikao je Herak...
(NDČ, 293)*

„Вы ставите телегу впереди лошади“,
кричал Херак. (МНД, 260)

„Ihr zäumt das Pferd von hinten auf“, schrie Herak. (DBÜDD, 239)

Drugi dan druga i nafaka. (NDĆ, 19)

Будет день-будет деньги. (МНД, 24)

Der neue Tag bringt einem jeden, was ihm das Schicksal an irdischen Gütern beschieden hat.
(DBÜDD, 13)

Dvaput se ženio ali mu se nije dalo u deci.
(NDĆ, 174)

*Был дважды женат но с детьми ему не
повезло.* (МНД, 158)

Zweimal hatte er sich verheiratet, aber er stellte sich kein Kindersegen ein.
(DBÜDD, 141)

Ni traga ni glasa. (NDĆ, 191)
...von dem nichts zu hören noch zu sehen war. (DBÜDD, 155)

Не было ни слуху ни духу. (МНД, 173)

Od kolevke pa do groba. (NDĆ, 162)
Von der Wiege bis zum Grabe. (DBÜDD, 132)

От мала до велика. (МНД, 148)

Treba udariti rđom o zemlju.
(POVS, 75)

Надо эту ржавчину стереть песком.
(ПОСВ, 89)

Dabei ist es doch notwendig, die schändliche Feigheit zu unterdrücken. (DEDW, 309)

Pazio je da mrava ne zgazi.
(NDĆ, 377)
...keinem auch nur ein Haar zu krümmen. (DBÜDD, 311)

Стараясь не обидеть мухи.
(МНД, 332)

Prevoditelj uvijek mora imati na umu da jezične jedinice jesu sredstvo, ali sredstvo koje nije samo sebi svrhom. Jezični su oblici zamjenjivi, osim nekih posebnih slučajeva. To bi se moglo usporediti s odijelom što ga slažemo u „kofere“ različitih veličina. Umjetnost našega slaganja ponекад ovisi o veličini „kofera“. Pri tome stalno moramo misliti na svrhu za koju će nam poslužiti odijelo što ga pakiramo. Imamo i takvih jezičnih jedinica, riječi ili poslovica, koje su karakteristične samo za jedan jezik. Riječ je o kulturnoj neprevodivosti. „Njihova neprevodivost leži u: a) osnovi njihove ‘iracionalnosti’ tipične za određene jezike, ili dolazi od b) određenoga svjetonazora koji ne postoji u drugome jeziku, ili od c) ‘tehničke mogućnosti’ prijevoda, ali prijevoda koji u jeziku cilja uopće

nema smisla, ili nije uobičajen.⁴ U takvim slučajevima prevoditelj ne može postići prijevodnu ekvivalenciju.

Kratice

NDĆ – Na Drini ćuprija

TH – Travnička hronika

POKS – Priča o kmetu Simanu

POVS – Priča o vezirovom slonu

PAĐ – Put Alije Đerzeleza

T – Trup

Ž – Žed

Ć – Ćilim

O – Olujaci

Č – Čaša

DBÜDD – Die Brücke über die Drina

WUK – Wesire und Konsuln

DGVZS – Die Geschichte vom Zinsbauern Siman

DEDW – Der Elefant des Wesirs

DWDADJ – Der Weg des Alija Djerzelez

DR – Der Rumpf

D – Durst

DT – Der Teppich

O – Olujaci

МНД – Мост на Дрине

TX – Травницкая хроника

РОКС – Рассказ о кмете Симане

ПОСВ – Предание о слоне визиря

ПАДЖ – Путь Алии Джерзелеза

Т – Туловище

Ж – Жажда

К – Ковер

О – Олуйковцы

4 ERICH PRUNČ, *Einführung in die Translationswissenschaft*, Frank & Timme, Graz, 2002., str. 137.

Literatura

I.

- *Sabran djela Ive Andrića*, Svjetlost – Sarajevo, Mladost – Zagreb, Prosveta – Beograd, Državna založba Slovenije – Ljubljana, Misla – Skopje, Sarajevo, 1976.:
 - *Na Drini ćuprija*
 - *Travnička hronika*
 - Priča o kmetu Simanu, *Znakovi*, str. 127. – 157.
 - Priča o vezirovom slonu, *Nemirna godina*, str. 43. – 90.
 - Put Alije Đerzeleza, *Znakovi*, str. 175. – 180.
 - Trup, *Žed*, str. 107. – 119.
 - Ćilim, *Nemirna godina*, str. 145. – 156.
 - Čaša, *Žed*, str. 149. – 156.
 - Žed, *Žed*, str. 179. – 190.
 - Olujaci, *Žed*, 215. – 224.

II.

- *Die Brücke über die Drina*, im Verlag Ullstein GmbH, Frankfurt/M – Berlin – Wien (übers. von Ernst E. Jonas)
- *Wesire und Konsuln*, Deutsche Taschenbuch Verlag GmbH-Co. KG, München, 1978 (übers. von Hans Thurn)
- *Sämtliche Erzählungen: Im Streit mit der Welt*, Carl Hanser Verlag, München, 1963:
 - Die Geschichte vom Zinsbauern Siman, 80-111 (übers. von Elemar Schag)
 - Olujaci, 70-79 (übers. Von Elemar Schag)
 - Der Teppich, 112-123 (übers. von Johannes Weidenheim)
 - Durst, 124-134 (übers. von Johannes Weidenheim)

- *Sämtliche Erzählungen*: Der Elefant des Wesirs, Carl Hanser Verlag, München, 1963:
 - Der Weg des Alija Djerzelez, 15-39 (übers. von Alois Schmaus)
 - Der Rumpf, 129-141 (übers. von Werner Creutziger)
 - Der Elefant des Wesirs, 277-324 (übers. von Werner Creutziger)
 - Das Glas, 149-156 (übers. von Milo Dor und Reinhard Federmann)

III.

- Иво Андрич, *Мост на Дрине* (Вышеградская хроника), Издательство иностранной литературы, Москва, 1956 (перевод: Н. Н. Соколова),
- Иво Андрич, *Травницкая хроника* (Консульские времена), Москва, 1958 (перевод: М. Волконский).
- Иво Андрич, *Избранное*, Издательство иностранной литературы, Москва, 1957:
 - Путь Алии Джерзелеза, стр. 7-27 (перевод Н. Макаровской и Т. Языковой)
 - Туловище, стр. 42-52 (перевод И. Голинишева-Кутузова)
 - Предание о слоне визиря, 62-101 (перевод Н. Вагаповой)
 - Олужковцы, 102-109 (перевод А. Романенко)
 - Рассказ о кмете Симане, 162-187 (перевод О. Кутасовой)
 - Ковер, 188-197 (перевод Т. Поповой)
 - Жажды, 198-207 (перевод Т. Поповой)

IV.

- KEKEZ, JOSIP, *Poslovice i njima srođni oblici*, Zavod za znanost o književnosti Filozofskog fakulteta Sveučilišta, Zagreb, 1984.
- KEKEZ, JOSIP, *Poslovice, zagonetke i govornički oblici*, Matica hrvatska, Zagreb, 1996.

- KOŠUTIĆ-BROZOVIĆ, NEVENKA, *Čitanka iz stranih književnosti*, Školska knjiga, Zagreb, 1966.
- Ожегов, Сергей Иванович, *Словарь русского языка*, Москва, 1968.
- PRUNČ, ERICH, *Einführung in die Translationswissenschaft*, Frank & Timme, Graz, 2002.
- SIMEON, RIKARD, *Enciklopedijski rječnik lingvističkih naziva*, Matica hrvatska, Zagreb, 1969.
- WAHRIG, GERHARD, *Deutsches Wörterbuch*. Mosaik-Verlag, München, 1980.